

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- 1) semmisítse meg a Bizottságnak a próbaidős felperest tisztviselővé kinevező 2004. április 5-i határozatát abban a részében, amelyben a felperes felvételi besorolását nem A6-os besorolási fokozatban állapítja meg, illetőleg amiatt, hogy a határozat annak vizsgálata nélkül került elfogadásra, hogy lehetőség van-e a személyzeti szabályzat 32. cikkének és az 1984. október 11-i belső irányelvek 4. cikkének megfelelően, a felperes fizetési fokozatában további szolgálati idő figyelembe vételének engedélyezésére;
- 2) kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen ügy felperese vitatja, hogy kinevezésekor próbaidős tisztviselőnek, a CCR főigazgatóságra, A 7-es besorolási fokozatba sorolták be.

E tekintetben hivatkozik a személyzeti szabályzat 31. és 32. cikkének megsértésére, valamint a személyzet – különösen pedig a kutatási költségvetéshez tartozó hitelekből javadalmazott beosztásokat betöltő tudományos és műszaki állományba tartozó tisztviselők besorolási fokozatának és fizetési fokozatának megállapításáról szóló 1984. október 11-i belső irányelvekre.

Figyelemmel igényeire, a felperes kiemeli különösen, hogy tisztviselőként történő felvétele idején már több mint nyolc év további szolgálati időként figyelembe vehető szakmai tapasztalattal rendelkezett.

**Jörn Sack által az Európai Közösségek Bizottsága ellen
2005. február 17-én benyújtott kereset**

(T-66/05. sz. ügy)

(2005/C 106/67)

(Az eljárás nyelve: német)

Jörn Sack, lakóhely: Tervuren (Belgium), képviseli: U. Lehmann-Brauns és D. Mahlo ügyvédek, 2005. február 17-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az illetményét 2004. májusától 2005. februárjáig terjedő időszakra megállapító határozatot az egyenlő bánásmód elvének megsértése miatt, és az e hónapokra járó illetményét a fenti elvet figyelembe véve újra állapítsa meg;

- helyezze hatályon kívül az Igazgatási Főigazgatóság főigazgatójának a felperes 2004. június 21-i panaszát elutasító 2004. november 26-i határozatát;
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes a Bizottság Jogi Szolgálatának tisztviselője volt A*14 besorolási fokozatban. A Jogi Szolgálatnál betöltött különleges feladatköre alapján kérelmezte, hogy a középvezetői szinthez tartozónak tekintsék, és ennek alapján részesüljön a személyzeti szabályzat 44. cikkének (2) bekezdésében, 46. cikkében, valamint a XIII. melléklet 7. cikkének (4) bekezdésében meghatározott beosztási pótlékokban.

A felperes keresete indokolásaképpen elsődlegesen arra hivatkozik, hogy a panaszát elutasító határozat alaki hibában szenved, mivel először is kizárólag angol nyelven íródott, annak ellenére, hogy a felperes első panasza német nyelvű volt, másodsorban pedig megsértette az EK 253. cikkét, mivel nem foglalt állást a felperes által a panaszban előadott teljesen személyes természetű érvek tekintetében.

Ezenkívül a felperes az egyenlőség elvének a munkája értékelése és besorolása során történt megsértését is kifogásolja. Arra hivatkozik, hogy feladatai egyenértékűek az egység vezetője által végzett munkával. Az a tény, hogy utódja részesül a beosztási pótlékokban, az egyenlőség elvének további megsértését jelenti.

**Az Aytan's Manufacturing Company (UK) Limited által a
Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2005. február 15-én benyújtott kereset**

(T-67/05. sz. ügy)

(2005/C 106/68)

(A keresetlevél nyelve: angol)

Az Aytan's Manufacturing Company (UK) Limited, székhely: London (Egyesült Királyság), képviseli: S. Malynicz, Barrister és M. J. Gilbert, Solicitor, 2005. február 15-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM) ellen.

A Criminal Clothing Limited, székhely: Poole (Egyesült Királyság) szintén félként vett részt a fellebbezési tanács előtti eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az első fellebbezési tanácsnak az R 309/2004-1. sz. ügyben 2004. december 8-án hozott határozatát;
- kötelezze a Hivatalt és a többi felet saját költségeik, valamint a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A közösségi védjegy bejelentője: Criminal Clothing Limited

Az érintett közösségi védjegy: A CRIMINAL szóvédjegy a 3., 9. és 25. áruosztályba tartozó áruk (ruházati cikkek, stb.) tekintetében – 1 676 220 sz. védjegybejelentési kérelem

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: A felperes

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés: A CRIMINAL DAMAGE nemzeti védjegy a 25. áruosztályba tartozó áruk (ruházati cikkek, stb.) tekintetében

A felszólalási osztály határozata: A felszólalás elutasítása

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezés elutasítása

Jogalapok: A 40/94/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának téves alkalmazása

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL L 11., 1. o.)

Az Aker Warnow Werft GmbH és a Kværner ASA által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. február 16-án benyújtott kereset

(T-68/05. sz. ügy)

(2005/C 106/69)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Aker Warnow Werft GmbH, székhelye: Rostock-Warnemünde (Németország) és Kværner ASA, székhelye: Oslo (Norvégia), képviselik: B. Immenkamp solicitor és M. Schütte ügyvéd, 2005. február 16-án keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 2004. október 20-i C 6/2000 bizottsági határozatot teljes egészében;
- kötelezze a Bizottságot ezen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

1992 októberében a német privatizációs ügynökség (Treuhandanstalt) privatizálta és eladta a kelet-német Warnow Werft hajógyárat a norvég Kværner csoportnak. A privatizáció keretében átalányösszegű hozzájárulást nyújtottak a hajógyár szerkezetátalakításához, amelyet különböző részletekben folyósítottak. Az állami támogatást bejelentették az Európai Bizottságnak, amely jóváhagyta azt különálló jóváhagyó határozatokban.

A megtámadott határozatban a Bizottság megállapította, hogy a felperesek több támogatást kaptak, mint amennyi szükséges volt a hajógyárnál ténylegesen felmerült szerződéses veszteségek fedezéséhez, és hogy a támogatási többletet vissza kell téríteni.

A felperesek keresetük alátámasztásaként arra hivatkoznak, hogy a Bizottság jogi és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el. A felperesek szerint az EK-Szerződéssel összeegyeztethetetlen állami támogatásként visszatérítendő összeget a Bizottság jóváhagyta a jóváhagyó határozataiban, amely így meglévő támogatást képez. A felperesek azzal érvelnek, hogy a Bizottságnak nem volt joga hivatalos eljárást indítani, újrazivizálni a támogatás összeegyeztethetőségét és elrendelni a támogatás részeinek visszatéríttetését. Arra is hivatkoznak, hogy a jóváhagyó bizottsági határozatokban előírt összes feltételt teljesítették, különösen a spill-over jelentések benyújtását és a kapacitási korlátozások tiszteletben tartását. A felperesek azt állítják, hogy a jóváhagyó határozatokban a Bizottság nem tett semmiféle fenntartást a támogatás összegével kapcsolatban, és a működési támogatást átfogó előzetes igazolás után átalányösszegben hagyta jóvá. A felperesek végül kijelentik, hogy a jóváhagyó határozatok még mindig hatályban vannak.

A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el annak megállapításával, hogy a kapott állami támogatás összege meghaladta a felmerült szerződéses veszteségek szintjét. A felperesek szerint a megtámadott határozatban jelzett támogatási összegre egyáltalán nem utalnak a bizottsági jóváhagyó határozatok. Ezen túlmenően, a Bizottság által a szerződéses veszteségek fedezésére jóváhagyott összegek alacsonyabbak, mint a ténylegesen felmerült szerződéses veszteségek. A felperesek azt is állítják, hogy a Bizottság a kapott támogatás vizsgálatába olyan vagyoni eszközöket is belefoglalt, amelyek nem tekinthetők támogatásnak, pl. olyan eszközöket, amelyekért a Kværner beszerzési árat fizetett. A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta, hogy a jóváhagyott támogatásnak csak egy részét kapták meg.